

Kňovice

Kraj: Středočeský

Správní obvod: Sedlčany

Nadmořská výška: 358 m n. m.

Počet obyvatel: 334

Adresa URL: www.obecknovice.cz

Okres: Příbram

GPS souřadnice: 49.688303N, 14.400312E

První pís. zmínka: 1333 (691 let)

PSČ: 264 01

Historie obce Kňovice

Území obce bylo osídleno již v době před slovanské. Svědčí o tom nález dvou kamenných plochých sekerek. Z doby slovanského osídlení, asi z 10. století, pochází nalezená hradištní zdobená lahvovitá nádoba.

První písemná zmínka o Kňovicích je v listině pražských křižovníků z roku 1333, kde je uvedeno jméno vladky z Kňovic. Na přelomu 13. a 14. století jsou v listinách uváděny dvě osady - Kňovice Větší a Menší. V obou osadách byly v té době tvrze s panskými dvory, usedlosti i domky řemeslníků a panských služebníků. Původ místního názvu Kňovice nelze spolehlivě určit. V minulosti se obec jmenovala Knowicz, Kniewiczze, Knihovice apod. Základem všech těchto jmen je staročeské kněně, což znamenalo ženu kněze (knížete) nebo kněžku, jež sloužila bohům. Jiná alternativa připomíná možnost odvození od čejky, staročesky nazývané knihy či knihory, které se hojně vyskytovaly právě v této oblasti.

Majitelé obou kňovických tvrzí a osad se často střídali, až v 17. století tvrz v Kňovicích zpusťla a část Kňovic s poplužním dvorem a rybníkem se dostala do držení Lobkoviců, kteří ji připojili ke svému vysokochlumeckému panství. Kňovickou tvrz vlastnil Adam Felix Vojkovský z Milhostic, který si na místě tvrze postavil kamenný dům a vytvořil tak základ pozdějšího zámku. Jeho manželkou byla Ludmila, dcera Jakuba Krčina z Jelčan a Sedlčan. Po bitvě na Bílé hoře se Adam Vojkovský musel z náboženských důvodů vystěhovat ze země. Opět docházelo k častému střídání majitelů. Kamenný dům byl později přestavěn na barokní zámek. Dnešní podobu získal v 19. století po pseudogotické úpravě. Průčelí je zakončeno trojúhelníkovým štítem.

V letech 1729 - 1731 byla v zámeckém parku vystavěna rozlehlá barokní kaple sv. Josefa, kterou nechala postavit Marie Viktorie Malovcová rozená z Franckefeldu.

Kňovice také měly panský pivovar se sladovnou a chmelnicí, dvě cihelny a 4 lomy na stavební kámen.

Prvním dokladem o prostých lidech, poddaných, usedlých na statcích i chalupách, se stala první pozemková kniha - urbář, založený v roce 1629. Dalším soupisem poddaných byla tzv. Berní rula z roku 1654, sestavená pro daňové účely. Od roku 1654 jsou také vedeny matriky chlumské farnosti, v nichž je možné sledovat narození, svatby a úmrtí předků.

Jedním z dalších majitelů byl v 19. století Josef Wang, který se pokoušel na příklad zavést v kraji hedvábnictví a nechal proto vysázet morušové stromy. Pokus skončil neúspěšně stejně jako snaha o založení chmelnic či dolování antimonu. V roce 1895 koupil Kňovice univerzitní profesor MUDr. Emerich Maixner.

Začátek 20. století byl tragicky poznamenán 1. světovou válkou, jak o tom svědčí pomník padlých

občanů. Pro zachování minulých i současných událostí v obci byla v roce 1922 založena obecní kronika, která je vedena pravidelně doplňována do současnosti.

Rozvoj a výstavba obce byla přerušena v roce 1943, násilným vystěhováním území při zřízení vojenského cvičiště SS. Do svých domovů se obyvatelé vrátili po roce 1945.

